

Làm Sao Tôi Nói Hết Lòng Tôi Buồn Sáng Nay

Sáng, nhìn ra cửa sổ thấy nắng vàng chói chang...Sắp Tết mà ngõ ngàng tưởng trời đang vào Hạ!

California lạ...một ngày mưa một năm. Mưa như người xa xăm về thăm nhà thoáng chốc...

Mưa như ông Trời khóc có mấy chút rồi thôi! Và...mặt trời lại cười: Sáng, Nhìn Ra Cửa Sổ!

Cây trong vườn rung gió. Chim trên cành líu lo. Chắc những người làm thơ không có đề tài viết?

Chắc những người đi biệt tiếc sao bỏ Cali? Ôi những người ra đi, thường là người biệt biệt!

*

Làm sao tôi nói hết lòng tôi buồn sáng nay? Một ngày nữa nắng gay, rồi nhiều ngày nắng gắt!

Thèm chớ mưa phơn phớt bay bay mùa Xuân về...Sao cứ là mùa Hè hời Cali yêu quý?

Tôi, một lòng chung thủy không phải vì nắng, mưa; mà thương nhớ người ta ai ở trong cổ tích...

Ngàn năm buồn tối mịt là Quê Hương của tôi? Những kẻ chiến thắng cười trên biết bao đau khổ...

Quê Hương là chỗ nhớ. Chỗ nhớ cũng chỗ buồn. Phải chi trời mưa tuôn sáng nay cho tôi khóc!

Quê Hương là Tổ Quốc! Chiến binh thành tàn binh! Nắng vàng trên lá xanh...nắng vàng trên lá xanh!

*

Mong manh và mong manh. Mong manh và tàn tạ. Nắng vàng soi đôi má của ai
giọt lệ lã...

Hãy thét gọi Việt Nam (*) - cái tên Vua Tàu đặt. Cái gì ta đánh mất là cái gì không
còn...

Nắng...Trời ơi! Tôi buồn!

Trần Vấn Lệ